

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชญาณิช ภาชีรัตน์. ร.ต.ท.หญิง. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับสถาบันการเงิน : ศึกษากรณีมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายของต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ชัยนันท์ แสงปุดตะ. กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน : ศึกษาเฉพาะกรณีความผิดมูลฐาน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ชัยวัฒน์ ปางตระกูล. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารข้อมูลตามร่างกฎหมายปราบปรามการฟอกเงิน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. วารสารกฎหมาย. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (เมษายน 2539).
- ชูชาติ อัสวโรจน์. ปัญหากฎหมายศุลกากรและข้อวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2544.
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การตีความตามมาตรา 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 (เรื่องเสร็จที่ 15/2545)
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ประมวลรัษฎากร
- พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ.2485
- พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.2510
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.24
- มานิต วิทยาเต็ม. ภาษีและกฎหมายศุลกากร. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บุรพาศิลป์, 2532.
- 'ระบบการตรวจสอบทุจริตในสถาบันการเงิน'. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ. ศูนย์ข้อมูลอาชญากรรมทางธุรกิจและการฟอกเงิน คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.
- ระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (เอกสารเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต). ธนาคารแห่งประเทศไทย [online] www.bot.go.th. [10 ตุลาคม 2545].
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540

วีระพงษ์ บุญญูภาส. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, 2544.

ศุภชัย เศวตกิตติกุล. การล่อให้กระทำความผิดทางอาญา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สีหนาท ประยูรรัตน์, พ.ต.อ. คำอธิบายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : นิติสนเทศ, 2544.

'องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ : วิกฤตปัญหาที่ต้องแก้ไข". เอกสารประกอบการสัมมนา. สถาบันกฎหมายอาญา. 2544.

ภาษาอังกฤษ

Amelai Ventura. "Money Laundering – Compliance Issues for Private Banking, Securities Trading & Internet Banking (Powerpoint Presentation). A Presentation for Money Laundering & Fraud Management Conference in Hong Kong, 28-29 June 2001.

Anti-Money Laundering Compliance Guide. Travelers Express Company, Inc. 2002.

Ashok V Chowgule, "Shukla dashes Advani's hope to escape hawala noose" The Economic Times, January 18, 1997.

Attacking the Profits of Crime : Drugs, Money Laundering". A Panel Discussion Held at the United Nations. 10 June 1998.

AUSTRAC Guideline No.1-9.

Australian Transaction Report Act 1988.

'Badla & Hawala" Rates. Sholay.com, 2000.

Big Brother in the Wires : Wiretapping in the Digital Age. An ACLU Special Report, 1998,

Biju Mathew, "Hawala dealers have a field day", Indian Express Newspapers (Bombay), Wednesday, August 5, 1998.

Charles Doyle. The USA Patriot Act : A Sketch. Congressional Research Service, The Library of Congress, 2002.

Christine Howlett. 2000 Churchill Fellowship : Investigation & Control of Money Laundering via Alternative Remittance & Underground Banking Systems, 2001.

Consumer's Guide To Investing and Collecting U.S. Currency. Prepared as a Public Service by Treasures of Antiquity, Inc. with the United States Postal Inspection Service.

Criminal Reform in China. Information Office of the State Council of the Peoples Republic of China, Beijing, August 1992.

David Banisar. "U.S. State Department Report Worldwide Privacy Abuses". International Privacy Bulletin. Vol.4, No.1. Electronic Privacy Information Center. Washington DC. 1996.

'Delhi rated as biggest centre of hawala dealings" Delhi News, Netguruindia, 2000.

'Document Control System", First Annual Meeting of the Asia / Pacific Group on Money Laundering, Tokyo 10-12 March 1998.

FBI Financial Crimes Section (Online Publication). Federal Bureau of Investigation [online] www.fbi.gov, [2001,December 15].

Final Act of The United Nations Conference for the adoption of a convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances.

Frances Smith. "Suspect Your Customer?". Consumer Research Magazine, March 1999.

Frank E.Hagan. Research Methods in Criminal Justice and Criminology, Macmillan Publishing. USA. 1982.

Fung Yui Sang. "Prevention of Money Laundering through the Banking Sector : A Bank Regulator's Perspective" (Powerpoint Presentation). A Presentation for Money Laundering & Fraud Management Conference in Hong Kong. 28-29 June 2001.

George W. Bush. The Global War on Terrorism : The First 100 Days "We are supported by collective will of the world" (Online Publication). The Coalition Information Centers [online] www.whitehouse.gov, [2001,December 15].

Gilbert Geis and Robert E.Mier (Editors). White Collar Crime Offenses in Business Politics and the Professions. Revised Edition, the Free Press, New York, 1977.

Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing. Financial Action Task Force on Money Laundering, 2002.

Hearing on Wiretapping and other Terrorism Proposals : Testimony of David B. Kopel. Cato Institute, Committee on the Judiciary, United States Senate. 1995.

Hoyt L. Barber. Tax Havens. McGraw-Hill Inc., 1992.

'Indian Pre - Pol Scenario : The Hawala Scandal", SAPRA INDIA Buletin. Issue of January 1996.

- International Narcotics Control Strategy Report 1999. The Bureau for International Narcotics and Law Enforcement Affairs, U.S Department of State Washington DC, March 2000.
- J. Orlin Grabbe. The End of Ordinary Money Part I and II (Online Publication). Home Page of J. Orlin Grabbe inspecting the global underbelly: privacy, money laundering, espionage [online] www.aci.net/kalliste, [2001, December 10].
- J. Scott Harr and Karen M. Hess. Constitutional Law for Criminal Justice Professionals. West/Wadsworth, 1998.
- James Mills. "The Underground Empire - Where Crime and Government Embrace", Doubleday, New York 1986.
- Jerold H. Israel, Yale Kamisar and Wayne R. LaFave. Criminal Procedure and the Constitution. West Publishing Company, 1995.
- Joan German-Grapes. The Bank Employee's Fraud & Security Handbook. third edition, Bankline, USA, 1994.
- John Kerrigan. "Some Suggestions for Preparing Voir Dire Questions", 2000.
- John L. Evan, Ph.D. "International Money Laundering : Enforcement Challenges and Opportunities", The South Western Journal of Law and Trade in the Americas, Volume III, Number 1, South Western University School of Law, 1996.
- Josep F. Sheley, Understanding Crime. Wadsworth. California, USA, 1979.
- Joshua Dressler, Understanding Criminal Law. second edition. Times Mirror Book, 1995.
- Karen Kaplan. "Tracing the money Trail of Terrorism Funding : Forensic accountants dig through financial records for proof of hijackers link to Bin Laden's Network". Los Angeles Times (www.latimes.com) .
- Lance Rose. NetLaw : Your Rights in the Online World. Osborne Mcgraw-Hill. USA. 1995.
- 'Launder News Issue No.1', The Asia / Pacific Group on Money Laundering Secretariat Bulletin, February 1998.
- Lisa C. Carroll. Alternative remittance systems distinguishing sub-systems of ethnic money laundering in Interpol member countries in the Asian Continent. Interpol. 2002.
- Madras "Hawala -- The North-South Link", Business Line & The India Information, 1996.
- Mark Fisch (editor). Criminology 97/98. Dushkin Publishing Group. Connecticut, USA, 1997.

- Mark Guglielmi. "Online Entrapment : Potential Problems with Police Strings".
Computers & the Law Final Paper (Howard Meyer : Instructor), 1997.
- Michel Lean. "Trapping the Web", Queensland University of Technology, 2000.
- 'Money Laundering : The International and Regional Response". A Background Paper Prepared by the Asia/Pacific Group on Money Laundering Secretariat, 1998.
- Money laundeing and the global criminal economy : The United Nations Response.
United Nations Office for Drugs Control and Crime Prevention, 2002.
- N. Passas. "Informal Value Transfer Systems and Criminal Org. A study into so - called underground banking networks", WODC Informatiedesk, Ondewrzoeksnottities, 1999/4.
- Narcotics Control in China, Information Office of the State Council of the Peoples Republic of China, China. 2000.
- National Drug Treat Assesment 2001 - The Domestic Perspective. National Drug Intelligence Center. USA, 2001.
- Neil C.Chamelin and Kenneth R.Evans (editors), Criminal Law for Officers, Fifth Edition, Prentice Hall, New Jersey, 1991.
- Nigel South. "On Cooling Hot Money : Translatic in Drug - Related Money Laundering and its Facilitation". IASOC, 1995.
- Owen Lippert and Michael Walker, The Underground Economy : Global Evidence of its Size and Impact, Fraser Institute. Canada, 1999.
- Owen Lippert and Micheal Walker (editors). The Underground Economy : The Global Evidence of Its Size and Impact. The Fraser Institute, Canada, 1997.
- Patrick M. Jost and Harjit Singh Sandhu. The Hawala alternative remittance system and its role in money laundering. Interpol, 2000.
- Pawan Jaitly. "Sukhram and Hawala", 1997.
- Phil Williams. "Money Laundering". IASOC Magazine Vol.20 No.4, Summer 1997.
- Rajnish Sharma, "Delhi identified as biggest centre of hawala dealings", Hindustan Times, New Delhi, December 18, 2000.
- Report on Money Laundering Typologies 1996-2002. Financial Action Task Force on Money Laundering.
- Ritu Sarin, "Cricketgate -- CBI finds players' hawala transactions, bookies' fancy networks", Indian Express Newspapers (Bombay), 2000.

- Robert J. Mintz. "Swiss Bank Accounts and Bank Secrecy :What You Should Know About Offshore Havens". Asset Protection for Physicians and High-Risk Business Owners. 1999.
- Roger C. Park, "Would a Market-Based Test Clarify Entrapment?", 2000.
- Rolando V. del Carmen. Criminal Procedure : Law and Practice. 3rd Edition. Wadsworth Publishing Company. 1995.
- Ron Corben. "Dirty money even before s11 : Thailand was cracking down on drugs and money laundeing". Asia Inc. Magazine.
- Selections from the Senate Committee Report on Drugs, Law Enforcement and Foreign Policy (John F. Kerry, Senator : Chairman). 2000.
- Sid Harth, "Of Hawala Scandals and Hindu Morality", 2000.
- Sid Harth, "Of Immorality, Intransigence and Inebriation", 2000.
- Special Reommendations on Terrorist Financing. Financial Action Task Force on Money Laundering. 2001.
- Steve Goodman, "Fei Ch'ien Rinse Out ; sino faturist under currency", Money Laundering in the 21th Century : Risks and Countermeasures / Adam Greycan and Peter Grabersky (editors), Canberra : Australian Institute of Criminology, 1996 (Last Modified 28 June 2000).
- Steven M. Cox and John E. Wade. The Criminal Justice Network : An Introduction. 3rd Edition. McGraw-Hill. 1998.
- Surath Jinakul, "No Hiding Place", The Post Publishing, October, 2000.
- The Forty Recommendations. Financial Action Task Force on Money Laundering.
- The NNICC Report 1997 : The Supply of Illicit Drugs to the United States, Drug Enforcement Administration. USA. November 1998.
- The Rediff Special / Irfan Aziz.
- 'Underground Banking and National Security", SAPRA Homepage.
- 'United Nations 1998 Financial Havens, Banking Secrecy and Money Laundering", The Crime Prevention and Criminal Justice Newsletter Issue 8 of UNDCP Technical Series.
- United Nations Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988.
- USA Communication Assistance for Law Enforcement Act 1996.
- USA Electronic Communication Privacy Act 1986.
- USA Patriot Act / Anti-Terrorist Financial Act 2001.

USA Patriot Act : A Summary of ALA Activities. ALA Washington Office. 2002.

Viraphong Boonyobhas. "Anti Money Laundering Law in China & Indochina (Cambodia, Laos, Myanmar, Vietnam & Thailand) : Focus : Thailand" (Powerpoint Presentation). A Presentation for Money Laundering & Fraud Management Conference in Hong Kong. 28-29 June 2001.

William L. Cassidy, "Fei Chien or Flying Money : A Study of Chinese Underground Banking", WODC Informatiedesk, 1994.

Wiretapping. Electronic Information Center (Online publication). Electronic Privacy Information Center [online] www.epic.org/privacy, [2001, December 25].

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องเสร็จที่ ๑๔/๒๕๔๔

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การตีความมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๔

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ กค ๐๖๐๔/๐๗๔๖๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้จับกุมผู้โดยสารชาวไทย ๒ ราย พร้อมด้วยเงินตราต่างประเทศ ขณะจะเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร รายละเอียดดังนี้ คือ

๑. เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ เวลา ๐๘.๑๕ น. เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้จับกุม นายนิธิ เอี่ยมปฐม อายุ ๓๐ ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ถือหนังสือเดินทางประเทศไทย เลขที่ แซด ๐๐๕๙๗๙ ขณะเดินทางไปฮ่องกง โดยสายการบินคาร์เธย์แปซิฟิก เที่ยวบินที่ CX 700 เหตุเกิดที่บริเวณประตูทางออกขึ้นเครื่องของหมายเลข ๔๓ ภายในห้องผู้โดยสารขาออกชั้นใน ท่าอากาศยานกรุงเทพ และยึดเงินตราต่างประเทศที่นำติดตัวออกไป ดังนี้

(๑) ธนบัตรสหรัฐอเมริกา	๕๒๕,๐๐๐ ดอลลาร์
(๒) ธนบัตรญี่ปุ่น	๑๖,๐๐๐,๐๐๐ เยน
(๓) ธนบัตรเดนมาร์ก	๔๒,๕๕๐ โครน
(๔) ธนบัตรสาธารณรัฐประชาชนจีน	๒,๐๐๐ หยวน
(๕) ธนบัตรสวีเดน	๕๔,๕๕๐ โครนา
(๖) ธนบัตรออสเตรเลีย	๕๐,๓๕๐ ดอลลาร์
(๗) ธนบัตรนอร์เวย์	๒๕,๕๕๐ โครน
(๘) ธนบัตรฟินแลนด์	๕,๑๐๐ มาร์ค
(๙) ธนบัตรสวิสเซอร์แลนด์	๒,๕๕๐ ฟรังก์
(๑๐) ธนบัตรเบลเยียม	๕๐,๑๐๐ ฟรังก์
(๑๑) ธนบัตรสหภาพแอฟริกาใต้	๑๕,๑๕๐ แรนด์
(๑๒) ธนบัตรแคนาดา	๒,๑๕๐ ดอลลาร์

ต่อมา วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ นายนิธิ เอี่ยมปฐม ได้ให้ปากคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ปง. ผู้จับกุม สรุปได้ว่า เงินตราต่างประเทศดังกล่าวเป็นของที่ได้มาจากการซื้อขายแลกเปลี่ยนภายในประเทศและเก็บสะสมไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ได้นำติดตัวออกไปยังฮ่องกงโดยมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรหรือรายงานการซื้อขายเงินตราต่างประเทศต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อจะแลกซื้อเงินตราสกุลฮ่องกงและนำกลับเข้ามาภายในประเทศไทย เมื่อทราบว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรก็ขอขอมรับผิดและขอทำความตกลงระงับคดีในชั้นศุลกากร โดยได้ยื่นคำร้องขอยกเงินตราต่างประเทศดังกล่าวให้เป็นของแผ่นดิน

ส่งพร้อมหนังสือ ส่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๐๐๖๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ เวลา ๐๘.๑๕ น. ได้จับกุม นายอนุสร ดันเจริญ อายุ ๔๔ ปี
เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ถือหนังสือเดินทางประเทศไทย เลขที่ แขนด 007473 ขณะจะเดินทางไปฮ่องกง
โดยสารการบินคาร์เธย์แปซิฟิก เที่ยวบินที่ CX 700 เหตุเกิดที่บริเวณประตูทางออกขึ้นเครื่อง ช่องหมายเลข ๔๒
ภายในห้องผู้โดยสารขาออกชั้นใน ท่าอากาศยานกรุงเทพ และยึดเงินตราต่างประเทศที่นำติดตัวออกไป ดังนี้

- (๑) ธนบัตรสหรัฐอเมริกา ๙๒,๐๐๐ ดอลลาร์
- (๒) ธนบัตรญี่ปุ่น ๓๐๐,๐๐๐ เยน

ต่อมา วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ นายอนุสร ดันเจริญ ได้ให้ปากคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ปง. ผู้จับกุม สรุปได้ว่า เงินตราต่างประเทศดังกล่าวเป็นของที่ตนได้รับซื้อจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
ที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย มีคศุเทศ์ และร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าให้กับชาวต่างประเทศ และเก็บสะสมไว้
ได้นำติดตัวออกไปยังฮ่องกงโดยมิได้ผ่านพิธีการศุลกากรหรือรายงานการซื้อขายเงินตราต่างประเทศต่อเจ้าหน้าที่
ศุลกากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อจะซื้อสินค้าและซื้อเงินตราสกุลฮ่องกงและนำกลับเข้ามาภายใน
ประเทศไทย เมื่อทราบว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรก็ขอมอบรับผิดชอบและขอทบทวนความตกลงระงับ
คดีในชั้นศุลกากร โดยได้ยื่นคำร้องขอยกเงินตราต่างประเทศดังกล่าวให้ตกเป็นของแผ่นดิน

เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้กล่าวหาว่าบุคคลทั้งสองกระทำการ
ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓ * และข้อ ๒๗ * แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๗ * และข้อ ๙ * แห่งกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) * ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) * ข้อ ๒ *
แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์

* ข้อ ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากรัฐมนตรี

* ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนซื้อเงิน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี

* ข้อ ๗ ห้ามมิให้บุคคลใด นอกจากธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาตหรือบุคคลรับอนุญาต ทำการซื้อ
ขาย ให้กู้ยืม แลกเปลี่ยน หรือโอนปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
๓๑ ๓๑

* ข้อ ๙ นอกจากในกรณีที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปไว้ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำเงินตรา
ออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
๓๑ ๓๑

* ข้อ ๒ การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ตามข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวง

(๑) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศโดยธนาคารรับอนุญาตในจำนวนไม่เกินมูลค่าเงินตรา
หรือเงินตราต่างประเทศที่ธนาคารในต่างประเทศส่งหรือนำเข้ามาแลกเปลี่ยน

(๒) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศไปยังสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและประเทศที่มี
พรมแดนติดต่อกับประเทศไทยในจำนวนไม่เกินห้าแสนบาท

(๓) การส่งหรือนำเงินตราออกนอกประเทศนอกจากกรณีที่กำหนดใน (๑) และ (๒) ในจำนวน
ไม่เกินห้าหมื่นบาท

พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๔^๖ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับข้อ ๔^๗ ข้อ ๙^๘ และข้อ ๑๐^๙ แห่งประกาศเจ้าพนักงานควบคุม
การแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๓^{๑๐} และข้อ ๔^{๑๑} แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่บุคคลรับ
อนุญาต ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ข้อ ๑๔ ในการขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ให้ตัวแทน
รับอนุญาตเรียกให้ผู้ซื้อยื่นเอกสารหลักฐานตามที่เจ้าพนักงานกำหนด เมื่อตัวแทนรับอนุญาตตรวจสอบและพอใจว่า
เป็นเอกสารหลักฐานที่แท้จริงและถูกต้อง ก็ให้ขายหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศนั้นได้

(๑) เพื่อลงทุนในกิจการที่ต่างประเทศหรือให้กู้ยืมแก่กิจการในเครือตามที่เจ้าพนักงานกำหนด
ในต่างประเทศเป็นจำนวนไม่เกินปีละห้าล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด

๗๗

๗๗

ข้อ ๘ บุคคลใดขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มาด้วยประการอื่นอันมิใช่ค่าของที่ส่งออกนอกประเทศ
ให้แก่ตัวแทนรับอนุญาตจำนวนเงินกว่า ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด ผู้นั้นต้องแจ้งรายการ
ตามแบบ ธ.ศ. ๓ คือเจ้าพนักงานโดยผ่านตัวแทนรับอนุญาตในขณะที่ขายเงินตราต่างประเทศดังกล่าว

ข้อ ๙ บุคคลใดซื้อเงินตราต่างประเทศจากตัวแทนรับอนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากชำระ
ค่าของที่มาเข้ามาในประเทศหรือชำระค่าของที่ส่งจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยไม่นำของเข้ามาในประเทศ
และมีจำนวนเกินกว่า ๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาด ผู้นั้นต้องแจ้งรายการตามแบบ ธ.ด.๔
ต่อเจ้าพนักงานโดยผ่านตัวแทนรับอนุญาตในขณะที่ซื้อเงินตราต่างประเทศดังกล่าว

ข้อ ๑๐ บุคคลใดซื้อหรือแลกเปลี่ยนหรือถอนหรือกู้ยืมเงินตราต่างประเทศกับตัวแทนรับอนุญาต
เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ระบุข้างที่ขยนี้ ตัวแทนรับอนุญาตต้องเรียกให้บุคคลนั้นยื่นเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในส่ละกรณี
ดังต่อไปนี้

๗๗

๗๗

ข้อ ๑ ให้บุคคลรับอนุญาตประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศได้แต่เฉพาะธุรกิจดังต่อไปนี้

(๑) ซื้อธนบัตรต่างประเทศ หรือเช็คสำหรับเดินทางที่หักจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ

(๒) ขายธนบัตรต่างประเทศแก่ผู้จะเดินทางออกไปนอกประเทศเป็นมูลค่าหนึ่งไม่เกินห้าพันดอลลาร์
สหรัฐอเมริกาหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อการเดินทางหนึ่งครั้ง เมื่อบุคคลนั้นได้แสดงหนังสือเดินทาง หรือเอกสารการ
เดินทางที่ออกโดยทางการแก่บุคคลรับอนุญาตแล้ว

ข้อ ๔ ในการซื้อธนบัตรต่างประเทศ หรือเช็คสำหรับเดินทางที่หักจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศให้บุคคล
รับอนุญาตออก "ใบรับซื้อเงินตราต่างประเทศ" แก่ผู้ขาย โดยจัดให้มีสำเนาเก็บไว้ที่สำนักงานของตนหนึ่งฉบับ ใบรับซื้อเงินตรา
ต่างประเทศที่กล่าวถึงจะระบุวันที่ซื้อ ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของผู้ขาย ชนิด จำนวน และสกุลเงินตราต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน
ยอดรวมของเงินบาท

ในการขายธนบัตรต่างประเทศ ให้บุคคลรับอนุญาตออก "ใบขายเงินตราต่างประเทศ" แก่ผู้ซื้อ โดยจัดให้มี
สำเนาเก็บไว้ที่สำนักงานของตนหนึ่งฉบับ ใบขายเงินตราต่างประเทศที่กล่าวถึงจะระบุวันที่ขาย ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของผู้ซื้อ
เลขที่หนังสือเดินทาง หรือเอกสารเดินทางที่ออกโดยทางการ ชนิด จำนวน และสกุลเงินตราต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน
ยอดรวมของเงินบาท

พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๔^{๖๖} และมาตรา ๔^{๖๗} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๔ ทวิ^{๖๘} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการ

^{๖๖} มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงควบคุมกำกับหรือห้ามการปฏิบัติการทั้งปวงเกี่ยวกับ การแลกเปลี่ยนเงินหรือการอื่นซึ่งมีเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงในข้อ ต่อไปนี้ด้วย

- (๑) การซื้อ การขาย การให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศหรือทองคำ
  - (๒) การส่งเงินตรา ธนาคารบัตร ธนามัติ หลักทรัพย์ เงินตราต่างประเทศ หรือทองคำออกไปนอกประเทศ
  - (๓) การโอนหลักทรัพย์จากประเทศไทยไปที่อื่น
  - (๔) การออกตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน การทำให้ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงินเปลี่ยนมือ การโอน หลักทรัพย์ หรือการรับสภาพหนี้อื่นเป็นการก่อให้เกิดหรือโอนไปซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระเงินในประเทศไทยเป็นการตอบแทน
  - (ก) การรับชำระเงินหรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศไทย
  - (ข) การได้สิทธิที่จะได้รับชำระเงิน หรือการได้สิทธิที่จะได้รับมาซึ่งทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศไทย
- รวมตลอดถึงการชำระเงินเป็นการตอบแทนการดังกล่าวนี้ด้วย

- (๕) การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงิน โดยเฉพาะการนี้ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้กระทำโดยประกาศได้
- (๖) การอนุญาตให้ธนาคารหรือบุคคลอื่นใดทำการแลกเปลี่ยนเงิน
- (๗) สั่งให้ขายของขาออกเป็นเงินตราต่างประเทศ หรือชำระเงินค่าของขาเข้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้ จะระบุชื่อเงินตราต่างประเทศนั้นด้วยก็ได้

(๘) สั่งให้ขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากของขาออกหรือซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของขาเข้าให้แก่หรือจากบุคคลที่รัฐมนตรีกำหนด และกำหนดระยะเวลา วิธีการ และเงื่อนไขแห่งการขายและซื้อดังกล่าวนี้

(๙) กัก กักกีดหรือห้ามการส่งออกซึ่งของ เมื่อมิได้ขายเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากของนั้น หรือการ นำเข้าซึ่งของ เมื่อมิได้ซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนั้นตามระยะเวลา วิธีการ หรือเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้

(๑๐) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการรับหรือการใช้จ่ายเงินที่ส่งมาจากเมืองต่างประเทศ

(๑๑) กำหนดให้ผู้ส่งของออกหรือผู้นำของเข้าแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินที่ได้รับหรือได้ชำระเป็นค่าของ ที่ส่งออกหรือที่พาเข้า พร้อมทั้งแจ้งรายการแห่งของนั้น

^{๖๗} มาตรา ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราช บัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^{๖๘} มาตรา ๔ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งหรือนำเงินออกไปนอกหรือเข้ามา ประเทศไทย ให้ถือว่าเงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศเป็น ของตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

การส่งหรือนำ หรือพาสามส่งหรือนำ หรือช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องกับประการใด ๆ ในการส่งหรือนำ เงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาใน ประเทศไทย โดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่า จะกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ถือว่าเป็นการส่งหรือนำของต้องจำกัดออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยอันเป็นความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย และให้นำบทกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ว่าด้วยการตรวจรองและป้องกันลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึดและจับของ หรือการจับกุม ผู้กระทำความผิด การแสดงเท็จและการฟ้องร้อง มาใช้บังคับแก่การกระทำดังกล่าว รวมทั้งบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ

แลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๔๔ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๒๗ และเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ประกอบกับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๒ จึงได้ยึดเงินตราต่างประเทศไว้เป็นของกลางและสั่งให้กรมศุลกากรเก็บรักษา และขอให้กรมศุลกากรพิจารณาเปรียบเทียบระดับคดีตามคำร้องขอของบุคคลทั้งสองตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และสั่งจ่ายเงินคืนบนให้กับผู้แจ้งความนำจับ และเงินรางวัลให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมตามระเบียบต่อไป

ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรมศุลกากรและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ประชุมร่วมกันและมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายแรก เห็นว่า การซื้อขายรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของนายหน้ เอี่ยมปฐม และนายอนุสร ตันเจริญ เป็นการฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓ และข้อ ๒๗ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๒ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การควบคุมแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๕ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ตัวแทนรับอนุญาต ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๑๐ แห่งประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓ และข้อ ๔ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่บุคคลรับอนุญาต ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ จึงมีความผิด

มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าอากร หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายของไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายของไป ซึ่งของดังกล่าวนี้มาจากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวของด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายของหรือกระทำการอย่างใด ๆ ของเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวของด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าอากรศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉีกค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๖ การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีศักดิ์อย่างว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่

มาตรา ๑๗ ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๔ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ท่านให้ปรับเสียคืนโดยมีหักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือหาไม่

ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ นอกจากนี้ การที่นายหนึ เอี่ยมปฐม และนายอนุสร ดันเจริญ ได้นำเงินตราต่างประเทศที่ได้มาจากการฝืนเงิน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งดังกล่าวติดตัวออกไปเป็นการนำของต้องจำกัด ออกไปนอกราชอาณาจักร จึงมีความผิดตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ ประกอบกับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒ กรมศาลการจึงมีอำนาจพิจารณารับทำความตกลงระงับคดีในชั้นศาลการได้

ฝ่ายหลัง เห็นว่า แต่เดิม ข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่าพึงจ่ายเป็นเงินตรา ออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และข้อ ๑๑^๙ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน เงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม การแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงาน แต่ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาว่า ธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ไทยมิใช่สิ่งของอันอาจนำไปจำหน่าย เป็นสินค้าอย่างธรรมดาทั่ว ๆ ไปได้ จึงมิใช่ “ของ” ตามความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ ต่อมาจึงได้มีการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการ แลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ เพิ่มเติมมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๘๕ กำหนดให้เงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศ เป็นของตามกฎหมายว่าด้วยศาลการ อีกทั้งกำหนดให้การส่ง หรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำ หรือช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการส่งหรือนำเงินตรา เงินตรา ต่างประเทศ ธนบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ

^๙ ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็น เงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
 ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่
 (๑) ผู้เดินทางไปต่างประเทศซึ่งนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศออกไปไม่เกินมูลค่าที่รัฐมนตรีประกาศ
 (๒) ผู้เดินทางผ่าน หรือผู้เข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราวเวลาที่กำหนดในคำเดินทางผ่านหรือตั๋วเดินทาง ไปกลับ แล้วแต่กรณี ซึ่งนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศที่เป็นของ ตนเองออกนอกประเทศพร้อมกับตน แต่ถ้าเป็นเงินตราต่างประเทศประเภทธนบัตรต่างประเทศ ธนบัตรต่างประเทศ หรือ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศจะนำออกพร้อมกับตนได้ไม่เกินมูลค่าที่รัฐมนตรีประกาศ เว้นแต่ในขณะนำเข้าจะได้แจ้งจำนวนที่ นำเข้าเกินกว่าจำนวนในประกาศดังกล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว

ไทย โดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้
ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้อธิวาเป็นการส่งหรือนำของต้องจำกัดออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทย
อันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย ทั้งนี้ การนำเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศออกไป
นอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๘ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ อันเป็น
ความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มี
การเปิดเสรีทางการเงิน จึงได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓
(พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ทำให้สามารถ
ส่งหรือนำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกราชอาณาจักรได้โดยไม่ต้องจำกัดจำนวน ส่วนการส่งหรือนำเงินตรา
ออกไปนอกราชอาณาจักรยังคงต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงมีความเห็นว่
การส่งหรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำ หรือช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องกับด้วยประการใด ๆ ในการส่งหรือนำเงินตรา
เงินตราต่างประเทศ ธนบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามา
ในประเทศไทย โดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ อันจะเข้าองค์ประกอบความผิดของมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้นั้น จะต้องเป็นการส่งหรือนำออกไปนอก
หรือเข้ามาในประเทศไทยโดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันกำหนดไว้
เกี่ยวกับการส่งหรือนำออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยเท่านั้น เมื่อไม่มีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่ง
อันกำหนดไว้เกี่ยวกับการส่งหรือนำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกประเทศ การที่ นายนที เขียมปฐม และ
นายอนุสร ดันเจริญ นำเงินตราต่างประเทศติดตัวออกไป จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๘ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗
และไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ จึงมีความผิด
ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕ เท่านั้น ดังนั้น กรมศุลกากร
จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาตัดสินและรับทำความตกลงระงับคดีในชั้นศุลกากรได้

กรมศุลกากรจึงหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังนี้

(๑) ตามมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช
๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่บัญญัติว่า “การส่งหรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำ หรือ
ช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องในการส่งหรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือ
ต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทย โดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ
หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ...” จะหมายถึงการฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง

ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ ก็ได้ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ หรือจะต้องเป็นการฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันกำหนดไว้เฉพาะเกี่ยวกับการส่งหรือนำออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยเท่านั้น

(๒) กรณีที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๔๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๔๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ที่กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำปัจจัยชำระเงินต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน นั้น จะเป็นเหตุให้การนำเงินตราต่างประเทศคิดศั้วออกไปนอกประเทศไทย กรณีของนายนิธิ เอี่ยมปฐม และนายอนุสร ดันเจริญ เป็นความผิดตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ และเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ หรือไม่

(๓) หากการกระทำของนายนิธิ เอี่ยมปฐม และนายอนุสร ดันเจริญ เป็นความผิดตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะพิจารณารับทำ ความตกลงระงับคดีในชั้นศุลกากร และเบิกจ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้แจ้งความนำจับและจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้จับกุมได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือดังกล่าวโดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนดังกล่าว ดังนี้

ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันคณะกรรมการเปรียบเทียบมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ (๔ มกราคม ๒๕๓๗) ว่า บัดนี้ ได้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๔๗) ๗ เกี่ยวกับการควบคุมเงินตราต่างประเทศตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๓๔ ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบว่าการนี้จะไม่มีการควบคุมแล้ว นอกจากนั้น กรมศุลกากรจะควบคุมดูแลเฉพาะการนำเข้าหรือส่งออกของเท่านั้น ในกรณีมีการตรวจพบว่าการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศเป็นจำนวนมากจนผิดปกติก็จะใช้วิธีการประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบก่อนอนุญาตให้นำออกนอกประเทศต่อไป

ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เงินตราต่างประเทศที่ยึดได้จากนายนิธิ เอี่ยมปฐม และนายอนุสร ดันเจริญ เป็นเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินฯ

ย่อมเป็นความผิดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หากมีการส่งหรือนำ พยายามส่งหรือนำเงินตราต่างประเทศอันได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายออกนอกประเทศย่อมเป็นความผิดตามมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และถือได้ว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย หากปล่อยให้มีการลักลอบนำเงินตราต่างประเทศดังกล่าวออกไปนอกประเทศได้แล้วย่อมจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้ และปัจจุบันมีแนวโน้มว่าองค์กรหรือกลุ่มขบวนการลักลอบค้ายาเสพติดและกลุ่มลักลอบหนีศุลกากรหันมาใช้วิธีการพอกเงินแทนโดยอาศัยรูปแบบในการลักลอบดำเนินการในลักษณะธนาคารใต้ดินที่เรียกกันในหมู่ชาวจีนว่า “โพยก๊วน”

ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากมีการลักลอบส่งหรือนำเงินตราไทยออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศโดยผิดกฎหมาย แต่ไม่สามารถริบเงินตราไทยดังกล่าวได้ เพราะมีคำพิพากษาศาลฎีกา “วินิจฉัยว่า ธนบัตรไทยมีชื่อ “ของ” อันอาจนำไปจำหน่ายเป็นสินค้าอย่างธรรมดาทั่ว ๆ ไปได้ จึงมิใช่ “ของ” ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และไม่สามารถริบได้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงมีการเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินฯ เพื่อกำหนดให้เงินตราไทย เงินตราต่างประเทศ ธนาบัตรต่างประเทศ และหลักทรัพย์ทั้งของไทยและต่างประเทศ เป็น “ของ” ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ต่อมา เมื่อฐานะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศมีความมั่นคงจนเงินสำรองระหว่างประเทศมีระดับสูงเป็นที่น่าพอใจแล้ว รัฐได้เปิดเสรีทางการเงินโดยผ่อนคลายนการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อให้สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าออกเพื่อชำระค่าสินค้าบริการเป็นไปอย่างเสรี ซึ่งการผ่อนคลายนดังกล่าวจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศ และสร้างความมั่นใจให้แก่วงการการเงินระหว่างประเทศ จึงได้ยกเลิกข้อห้ามสำหรับการนำเข้าหรือส่งออกเงินตราต่างประเทศออกไปนอกประเทศไทย แต่ยังคงควบคุมการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่อยู่ภายในประเทศ ซึ่งจะเห็นได้จากหมายเหตุท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๕” ทั้งนี้ ก็เพื่อให้รัฐยังคงสามารถควบคุมตรวจสอบการเงินของประเทศให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ เช่น ในการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะต้องกระทำกับธนาคารอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต เป็นต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณาประเด็นข้อหารือประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว สรุปได้ว่ากรมศุลกากรประสงค์ที่จะหารือว่า การนำเงินตราต่างประเทศ

๑๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๔๘/๒๕๒๕ วินิจฉัยว่า ธนบัตรของกลางเป็นธนบัตรรัฐบาลไทยและเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายในประเทศไทย มิใช่สิ่งของอันอาจนำไปจำหน่ายเป็นสินค้าอย่างธรรมดาทั่ว ๆ ไปได้ ธนบัตรของกลางจึงมิใช่ “ของ” ตามความหมายในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๑๔ การที่จำเลยนำธนบัตรของกลางออกไปและนำเข้าในราชอาณาจักร จึงไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ มาตรา ๒๗

๑๒ หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ฐานะเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเจริญเติบโตและมีความมั่นคงเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจนในปัจจุบันเงินสำรองระหว่างประเทศมีระดับสูงเป็นที่น่าพอใจ จึงสมควรที่จะผ่อนคลายนการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อให้การนำเงินตราต่างประเทศเข้าออกเป็นไปโดยเสรียิ่งขึ้น อันจะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจกับต่างประเทศและสร้างความมั่นใจให้แก่วงการการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ที่ได้มาโดยการแลกเปลี่ยนที่มีขอบด้วยกฎหมายออกไปนอกประเทศเป็นความผิดตามมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินฯ หรือไม่ ซึ่งเดิมได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาวินิจฉัยว่าเงินตราไทย เป็นสิ่งสำหรับชำระหนี้ตามกฎหมาย มิใช่ “ของ” ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงไม่มีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ต่อมาได้มีการเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดให้การส่งหรือนำเงินตราไทยหรือต่างประเทศออกไปนอกประเทศโดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินฯ ให้ถือเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรโดยตรง จึงมีผลทำให้ต้องถือว่าเงินตราทั้งของไทยและต่างประเทศเป็น “ของ” ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ปัญหาในข้อหาหรือข้อนี้อยู่ที่ว่าความผิดตามมาตรา ๔ ทวิ เกิดขึ้นเมื่อมีการฝ่าฝืนกฎกระทรวงเกี่ยวกับการห้ามส่งออกหรือนำเข้าโดยตรง หรือรวมถึงการฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องอื่นด้วย เมื่อพิจารณาจากมาตรา ๔ ทวิ แล้วเห็นว่า กฎหมายประสงฆ์จะเอาโทษผู้ดำเนินการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินอันจะนำมาซึ่งความเสียหายต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศ และการควบคุมการเงินนี้จึงเคร่งครัดหรือผ่อนคลายนั่นโดยยอมเป็นไปตามภาวะการเงินของประเทศ แต่เดิมมากฎกระทรวงต้องการให้เงินตราต่างประเทศอยู่ภายในระบบโดยเคร่งครัด แม้แต่การส่งเงินตราต่างประเทศออกไปก็กำหนดให้ต้องได้รับอนุญาตก่อน แต่ต่อมาภาวะการเงินของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้การนำเงินตราต่างประเทศเข้าออกเป็นไปโดยเสรียิ่งขึ้นกว่าเดิมจึงได้ยกเลิกข้อ ๑๑^{๖๖} แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ใดๆก็ตาม จากคำชี้แจงของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยปรากฏว่า ตามกฎกระทรวงประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน การควบคุมเงินตราต่างประเทศยังคงมีอยู่ โดยผู้ใดที่ได้นำซึ่งเงินตราต่างประเทศอันเกิดจากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศต้องขออนุญาตดังกล่าวนั้นให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตให้แลกเปลี่ยนเงินตราภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้นำหรือนำเข้าแล้วแต่กรณี (ข้อ ๒๐)^{๖๗} สำหรับผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ แม้กฎหมายไม่ได้กำหนดให้ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานในการนำเข้าก็ตาม แต่การแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราไทยต้องนำเงินตราต่างประเทศดังกล่าวไปแลกเปลี่ยนกับผู้ได้รับอนุญาตแลกเปลี่ยนเงินตราเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถติดตามความเคลื่อนไหวของเงินตราต่างประเทศที่มีอยู่ในสถานการณ์การเงินภายในประเทศได้ตลอดเวลา เนื่องจากการมีเงินตราต่างประเทศในจำนวนที่เหมาะสมจะมีผลเป็นการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศโดยเป็นประโยชน์ในการชำระหนี้กับต่างประเทศ หากข้อเท็จจริงมีปัญหาธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้ทราบและสามารถเปลี่ยนแปลงมาตรการควบคุมได้ทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้น การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับบุคคลอื่นนอกเหนือจากธนาคารรับอนุญาต

^{๖๖} ข้อ ๔ โยยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๔๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕

^{๖๗} ข้อ ๒๐ บุคคลใดได้นำซึ่งเงินตราต่างประเทศอันเกิดจากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศนอกจากที่กำหนดในข้อ ๑๖ ต้องขออนุญาตนำเงินตราต่างประเทศนั้นให้แก่ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต หรือบุคคลรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศ หรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นไว้กับธนาคารรับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้นำหรือนำเข้าแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าพนักงานจะมีคำสั่งยกเว้นโดยทั่วไปหรือโดยเฉพาะ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการยกเว้นนั้นด้วยก็ได้

บริษัทรับอนุญาต หรือบุคคลรับอนุญาต และนำเงินตราดังกล่าวนั้นออกไปนอกประเทศยอมทำให้รัฐไม่อาจควบคุมปริมาณเงินตราต่างประเทศในระบบการเงินของรัฐได้ตามเจตนาของมาตรา ๘ ทวิ ดังนั้น การนำเงินตราต่างประเทศที่ได้แลกเปลี่ยนมาโดยผ่านกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินฯ ออกไปนอกราชอาณาจักร จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ ซึ่งตามมาตรา ๘ ทวิ ให้ถือว่า เป็นการส่งหรือนำของต้องจำกัดออกไปนอกประเทศอันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๘๐ เมื่อเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แล้ว อธิบดีกรมศุลกากรย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ได้ต่อไป

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วิวัฒน์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจิรวุฒิ ลิปิพันธ์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2519 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิมลรพ ปทุมวัน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตจากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยรับราชการเป็นลูกจ้างชั่วคราวสังกัด กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ตำแหน่ง นิติกร ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2541 ถึงเดือนเมษายน 2542 และปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้ช่วยงานวิจัย ในคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2542 จนถึงปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย